Ve dnech 1. a 2.6. se konala významná událost pro náš klub, kdy jsme spolu s našimi německými kolegy z SV Robotron Dresden spolupořádali Mistrovství Německa na krátké trati (sobota) a Pohár Robotronu - závod německého ratingu na klasické trati (neděle). Závody byly připravovány s německou precizností a českou kreativitou dlouho dopředu.

Na samotnou akci nám Taťána Míková předpověděla škaredé počasí a jak předpověděla, tak i bylo. Ostatně tlaková níž (980hPa) kroužící nad Evropou již několik dní, nevěstila nic dobrého. Ale i přes tuto nepřízeň se závodu zúčastnilo více než 800 závodníků z několika zemí, mezi kterými nechyběli ani čeští reprezentanti.

Běhalo se v Altenbergu v horském lese s hustou sítí cest na nové mapě, která seděla. Jen vodoteče a bažinky byly trochu nepřehledné :-)

Celou dobu pršelo, pršelo, foukal vítr a zase pršelo. Ó jak jsem záviděla klukům roznašečům jejich vyteplený srub! Jožka, Káťa a Honza E. neměli srub, ale buňku, která sice nebyla vyteplená, ale alespoň suchá. Moc jim to slušelo v bílých, fasovaných tričkách. To my z terénu jsme měli bundy, také fasované, ale nám to tak neslušelo. Jestliže vodoteč v lese byla nezřetelná, na našich zádech by ji přehlédl málokdo.

Hanka, Boris a Honza Š. na parkovišti neměli srub ani buňku, ale krov, který chránil alespoň záda. Nic moc, ale lepší než já a Milan (v sobotu i Karel H.) v cíli. My neměli srub, buňku ani krov, jen deštník (no, deštník měl Milan, já v pozdějších hodinách už jen tyčku, pár drátků a kousek šusťáku).

Ale jestliže v cíli bylo hrozně, pak na startu ještě hůř. Přístřešky sice byly, ale vysoká tráva, bahno, voda odevšad ..... to ani goretex a fasovaná bunda nepomohou.

Trpěli jsme vlhkem a zimou, hlady však nikoli. Mimo oblečení jsme vyfasovali i stravenky, za

které jsme si mohli pořídit koláče, hranolky, klobásy nebo teplou polévku. Za sebe mohu říci, že koláče byly dobré, chuťově vyvážené a klobásy kvalitní, z pravého masa bez příměsi masokostní moučky.

V počasí, do kterého by ani psa nevyhnal, se běhal i dětský závod. Ten měla na starosti Alena a dohlížela na něj ze své kukaně ozdobené balónky podezřelých tvarů (zeptejte se Martina, co mu připomínaly). První den závodu se zúčastnilo přes třicet dětí, v neděli o něco méně. Kdo se zúčastnil, neprohloupil, protože se závodilo o pěkné ceny.

Když už píši o cenách, musím zmínit, že o ty na nedělní závod se nám postarala teplická Arkádie.

Komentování závodu v českém jazyce se velmi dobře zhostil BleskLes (Petr S.), který téměř nezaváhal. Pouze s vyslovením křestního jména jedné ze závodnic - Malgorzata, měl mírné problémy. Zřejmě před výkonem netrénoval jazykolamy.

V kanceláři české prezentace také vše klapalo. Zvláště v neděli, kdy se měnila trať kvůli rozvodněnému potoku, všem ochotně vysvětlovali co a jak. Zvláště české reprezentantce Lence Poklopové se Honza E. věnoval pěknou chvilku :-) (vysvětlil jí to asi dobře, protože doběhla na 4.místě). Škoda jen, že to nikdo nevysvětlil norskému závodníkovi, který u můstku odstrčil rozhodčí, přeskočil nebo podlezl (zde se prameny liší) pásku a běžel hledat na Cínovec neexistující kontroly. Nevím jistě, ale myslím, že nevyhrál.

Závody si zaběhly i některé teplické naděje. Za zmínku stojí sobotní 1.místo Honzíka Šaška v kategorii F, 3.místo Zuzky Matějkové v D-12, 12.místo (z 53)! Šimona Matějky v kategorii H21-A a nedělní 11.místo zase Šimona Matějky v H-21AK.

Z české reprezentace nejlépe dopadla Dana Šafka Brožková, která v sobotu doběhla druhá, hned za ní se umístila její sestra Radka. Nedělní závod Dana vyhrála, Pavel Kubát byl třetí. Dana Šafka Brožková asi na tento závod dlouho nezapomene. Hliněné kolečko ala "medaile" už asi dlouho nevyhrála a hlavně houf nadšených pořadatelů v cíli, kteří si s ní chtěli povídat a fotit (viz fotogalerie), to asi také dlouho nezažila. Dano, my také nezapomeneme!

Z akce jsme si odnesli mimo dvou stolků, netěsnící várnice a tisíců kelímků, krásné zážitky.

O tom, jak to všechno probíhalo, napsala Jožka hezký článek na iTeplice.